

KANCLERSTWO (10) *sb n*

kanclerstwo (3), **kanclerzstwo** (1), kanclerstwo *a.* kanclerzstwo (6); kanclerstwo *UstPraw*, *BielKron*, *SarnStat*; kanclerzstwo *OrzRozm*.

a oraz o jasne, e pochylone.

sg N kanclérstwo (3). ◇ G kanclérzstwa (1). ◇ A kanclérstwo (4). ◇ L kanclérstwie (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Urząd i władza kanclerza; anuli cura, codicillaris magistratus, regalis aut rei publicae diplomatum scribendorum et obsignandorum munus Cn (10) : UstPraw A4v; Ná tym thez łeymie Hanowi s Śląská Sekretarzowi krolewłkiemu dano Kánclerłtwo. BielKron 401v.

W połączeniach szeregowych (6): A będziefz kto ták śmiály/ ktoryby z mądrym Mowcą chciał fye vbiegąć v Krolá mądrego/ do Bifkupłtwá/ do Woiewodztwá/ do Kálfztelláńłtwá/ do Stárołtwá/ do Márfzáłkowłtwá/ álbo do Kánclerzłtwá/ y do innych zacnołci Korony. OrzRozm Q3v; SarnStat 309 [2 r.], 317, 910 [2 r.].

W charakterystycznych połączeniach: kanclerstwo ma być dawano (2), dane być może; kanclerstwo dać, rozdawać (3); ubiegać się do kanclerstwa; na kanclerstwie być.

*Zestawienie: »kanclerstwo koronne« (1): Ná Kánclérztwie y Podkánclérztwie Koronnym [in *Canellariatu ... regni JanStat 287*] ieden ma bydz Duchowny, drugi Swietcki. *SarnStat 318.**

*Szereg: »kanclerstwo i podkanclerstwo« = cancellarius et vicecancellarius JanStat (2): Kánclérztwo y Podkánclérztwo, nierozdziłnie ma bydz z którýkolwiek ziemie ludzióm dawano. *SarnStat 317, 318. [Ponadto w połączeniach szeregowych 5 r.].**

AL